

URZĄD MARSZAŁKOWSKI
WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO

Kraków, dnia 6 kwietnia 2012 r.
OR-IX.0821.82.2012

Szanowny Pan
Piotr Dardziński
Szef Gabinetu Politycznego
Ministra Sprawiedliwości

Szanowny Panie,

W odpowiedzi na pismo Pana Michała Królikowskiego Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości z dnia 7 marca 2012 roku, znak GPM-002-1/11 uprzejmie informuję, iż Województwo Małopolskie pozytywnie opiniuje projekt ustawy z dnia 6 marca 2012 roku „o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów”.

Przedmiotowy projekt przyczyni się do ograniczenia barier administracyjnych w dostępie do niektórych zawodów, oraz zwiększy konkurencyjność rynku usług. Jednocześnie w załączeniu do niniejszego pisma przedkładam uwagi do niektórych zapisów projektowanej ustawy, które zostały również przekazane dnia 2 kwietnia 2012 roku do Związku Województw RP.

z wyrazami szacunku,

Zastępca Dyrektora
Departamentu Organizacyjno - Prawnego
ds. Prawnych

Gerard Madej

Uwagi Województwa Małopolskiego w zakresie projektu ustawy z dnia 6 marca 2012 roku o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów.

Dostrzegając potrzebę ograniczania barier administracyjnych w dostępie do niektórych zawodów, oraz idące za tym zwiększenie konkurencyjności rynku usług, Województwo Małopolskie pozytywnie opiniuje otrzymany projekt ustawy, wyrażając poparcie dla takiego kierunku zmian, formując jednocześnie następujące uwagi do przekazanego projektu:

I. Uwagi dotyczące pilotów wycieczek i przewodników turystycznych:

1. Art. 10 pkt 3) art. 22 ust. 1 - „przewodnikiem turystycznym lub pilotem wycieczek może być osoba niekarana za przestępstwa popełnione w związku z wykonywaniem zadań przewodnika turystycznego lub pilota wycieczek” - brak wytycznych dotyczących zasad i organu odpowiedzialnego za kontrolę w zakresie niekaralności przewodnika turystycznego i pilota wycieczek.
2. Art. 10 pkt 3) art. 22 ust.2, uchylenie art. 23 – brak przepisu dotyczącego wymogu posiadania stanu zdrowia umożliwiającego wykonywanie zadań przewodnika turystycznego górskiego co w przypadku prowadzenia grup turystycznych w warunkach górskich i wysokogórskich jest niezbędne (bezpieczeństwo turystów).
3. Art. 10 pkt 8) lit. b art. 25 ust. 6 „Za sprawdzenie kwalifikacji osób ubiegających się o uprawnienia przewodnika turystycznego górskiego oraz za sprawdzenie znajomości języka obcego przewodnika turystycznego lub pilota wycieczek pobiera się opłaty” - czy zapis ten należy interpretować, iż został utrzymany obowiązek organizowania przez marszałków województw egzaminów z języków obcych dla wszystkich rodzajów przewodników turystycznych i dla pilotów wycieczek czy jest to omyłka pisarska.
4. Brak przepisów szczególnych regulujących sytuację osób, które zdały egzamin na przewodnika turystycznego i pilota wycieczek, a nie złożyły wniosku o nadanie uprawnień przed wejściem ustawy „deregulacyjnej”.
5. Potwierdzeniem posiadanych uprawnień przez przewodników turystycznych i pilotów wycieczek jest legitymacja i identyfikator – zgodnie z art. 27 pkt. 2 „osoby, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uzyskały uprawnienia przewodnika turystycznego i pilota wycieczek (...) zachowują swoje uprawnienia” – brak przepisu regulującego zasady i wskazującego organ odpowiedzialny za wystawienie aktualnych identyfikatorów lub legitymacji w przypadku utraty dokumentów lub utraty ich ważności.
6. Art. 26 ust. 1 akty wykonawcze zachowują swoją ważność nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy – termin ten jest zbyt krótki. Sugeruje się okres ten wydłużyć do 12 miesięcy z uwagi na rozpoczęte szkolenia dla przewodników turystycznych.
7. Art. 38 „Ustawa wchodzi w życie w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia (...)” z uwagi na znaczne zmiany w ustawie dotyczącej całej branży turystycznej proponujemy wydłużenie okresu do 3 miesięcy, tak aby wszystkie zainteresowane osoby miały możliwość zapoznania się i przystosowania do nowej sytuacji prawnej.
8. Art. 34 „Wpisy do rejestrów organizatorów szkoleń dla przewodników turystycznych i pilotów wycieczek (...), tracą moc z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy” – proponujemy wyłączyć ze stosowania tego przepisu organizatorów szkoleń, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy deregulacyjnej rozpoczęli szkolenia, a ich nie ukończyli, co jest zgodne z interpretacją art. 26 ust. 1.

9. Brak przepisu określającego zasady i czasookres przechowywania przez marszałków województw dokumentacji osób posiadających uprawnienia przewodnika turystycznego i pilota wycieczek.

II. Uwagi dotyczące art. 19 ustawy zmieniającego zapisy ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 roku, Nr 69, poz. 415 z późn. zm.)

1) Proponowana zmiana art. 19a ww. ustawy poprzez wykreślenie pkt. 3), tj. wymogów dla agencji zatrudnienia w zakresie obsługi osób korzystających z usług, zwłaszcza w ramach doradztwa personalnego i poradnictwa zawodowego, w tym zapewnienia personelu posiadającego odpowiednie - do ww. zadań określonych w art. 18 ustawy - kwalifikacje i przygotowanie do ich prawidłowej realizacji spowoduje brak możliwości kontroli jakości i standardu usług doradztwa personalnego i poradnictwa zawodowego przez Marszałka - o której mowa w art. 18o ustawy, świadczonych przez agencje zatrudnienia.

Zatem należy rozważyć kwestię rezygnacji z rejestrowania agencji zatrudnienia i sprawowania nad nią kontroli, jeśli kontrola - po proponowanych zmianach - będzie mieć statystyczny i ewidencyjny charakter - a sam fakt wpisu do rejestru, nie będzie wiązał się z uznaniem czy potwierdzeniem odpowiedniego poziomu jakości świadczonych usług przez agencję zatrudnienia.

2) Proponuje się, by nowelizowany art. 99 b ww. ustawy otrzymał brzmienie poprzez dodanie ust. 2 o treści:

„2. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, stanowiska dla pracowników, o których mowa w art. 91 pkt 1-6, oraz wymagania konieczne do zmiany stanowiska w ramach urzędu pracy, biorąc pod uwagę konieczność rozwoju i doskonalenie zawodowe pracowników publicznych służb zatrudnienia.”

Nie ma bowiem uzasadnienia do różnicowania delegacji ustawowej określonej w art. 99b i 100 ww. ustawy - proponuje się zachować jednolitość poprzez wskazanie obligatoryjnego charakteru delegacji ustawowej do wydania rozporządzenia.

3) Proponuje się, by nowelizowany art. 100 ww. ustawy, z którego wynika delegacja ustawowa do wydania rozporządzenia określającego wysokość, tryb oraz warunki przyznawania i wypłacania dodatku do wynagrodzenia pracownikom, o których mowa w art. 91 pkt 1-6 ustawy *o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy*, wydany został do 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy deregulacyjnej, tak by zachować logiczną spójność z przepisem art. 36 ustawy w brzmieniu „Osoby zatrudnione w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowiskach, o których mowa w art. 92 ust. 1 pkt 2-4, art. 94 ust. 1 pkt 2-4, art. 96 ust. 1 pkt 2-4, art. 97 ust. 1 pkt 2-3, art. 98 ust. 1 pkt 2-3 i art. 99a ust. 1 ustawy wymienionej w art. 19, zachowują prawo do dodatku, o którym mowa w art. 100 ust. 1 i 2 ustawy wymienionej w art. 19 w brzmieniu dotychczasowym, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.” Ma to znaczenie również dla monitorowania i wydatkowania środków na wynagrodzenia.

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO

Marek Sowa

